

[Holstein.]

offentlige Myndigheder i paakommende Tilfælde af internationale Courtoisiehensyn bør vise de fremmede Nationalflag ved Siden af Dannebrog. Det er ikke mere end nogle faa Dage, siden vi i Aarhus har set et internationalt Svømmestævne gaa i Vasken og maatte aflyses, fordi Aarhus Byraad ikke vilde tillade, at der blev flaget med det tyske Hagekorstflag. Jeg tror, det er at drive de danske socialdemokratiske Klasse-synspunkter for vidt paa Bekostning af rimelige internationale Høflighedshensyn fra danske offentlige Myndigheders Side.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Statsminister, om han ikke mener, det vilde være heldigst, at den under Punkt c i § 6 nævnte Tilladelse kun blev givet ved enkelte særlige Lejligheder, men at vi strøg Bestemmelsen om, at den, ganske vist undtagelsesvis, kan gives som en „indtil videre gældende Tilladelse til Flagning ved særlige Lejligheder“. Man bør ikke have baade en Regel, som siger, at Tilladelsen kun kan gives ved „en enkelt særlig Lejlighed“, og samtidig sige, at den kan gives indtil videre for særlige Lejligheder, for saa kan der blive Vilkaarlighed i det ene og det andet Tilfælde. Dertil kommer, at hvis man giver Tilladelsen, som det hedder, „indtil videre“, kan det meget let resultere i, at det bliver Coutume; saa bliver det efterhaanden Regel, det bliver noget, man er vant til, og naar man først har gjort Skridtet og er kommet ind paa Glidebanen, ved vi af historisk Erfaring, at det altid er meget vanskeligere og forbundet med Ulemper af den ene og den anden Art at komme tilbage.

Men fremdeles vil jeg med Hensyn til Punkt d i § 6 gerne spørge, om det ikke var rigtigst at tage denne Bestemmelse under fornyet Overvejelse. Den sigter utvivlsomt først og fremmest paa det færøske Amt. Der staar, at „Statsministeriet kan efter Omstændighederne tillade, at der inden for de enkelte Amter af andre end Statsinstitutioner vises særlige Flag“, det vil altsaa sige af de private; af de private maa der flages med særlige Flag i enkelte Amter. Var det ikke rimeligst at begrænse denne Bestemmelse til Færøerne? Der er jo særlige Grunde, der kunde tale for, at Færingerne fik Lov til at flage med Dannebrog med en Grindehval eller en Edderfugl eller en Klipfisk i Hjørnet, hvis det kan tilfredsstille deres særlige færøske Nationalfølelse. Det synes jeg ikke kan skade berettigede danske Interesser, naar der i øvrigt kun flages med Dannebrog fra Stats-

institutionernes Bygninger. Men vi skulde jo nødig have, at der fra andre Amter, f. Eks. fra de sønderjyske Amter — idet der her staar „de enkelte Amter“ — med Henvisning til den Tilladelse, der gives for Færøerne, blev rejst Krav om, at der ogsaa dernede af private maatte flages med særlige Flag.

Endelig staar der i § 11: „Tilsynet med denne Lovs Overholdelse paahviler Politiet“. Jeg vil sige, at hvis der ikke kommer administrative Cirkulærer, som klargør og forenkler Bestemmelserne i denne Lov, saa vil Politiet faa en overordentlig vanskelig Tilsynsopgave. Dertil kommer, at der foruden den ganske vage og fra et Retsikkerhedssynspunkt utilstrækkelige Straffebestemmelse i § 12 ikke staar et Ord om, hvorledes Proceduren skal være i Henhold til denne Lov. Det synes mig, at det ikke vilde være upaakrævet, at det blev nærmere specificeret, hvorledes Retsforfølgningen for de forskellige Overtrædelser efter denne Lov, efter som det er forsætlige grove, eller i Virkeligheden ganske intetsigende, formelle Overtrædelser, harmløse fra et Statsinteressesynspunkt, der skal procederes. Det er jo ikke givet, at Retsforfølgningsmetoden bør være den samme i alle Tilfælde; men det er der, som sagt, intet angivet om i Lovforslaget.

Naar Sagen først er kommet i Udvalg og Udvalgsbetænkningen bliver afgivet og Ændringsforslag stilles til anden Behandling, og vi saa skal forhandle her, saa ved man, hvor forfærdelig vanskeligt det er at faa noget ændret i Lovforslaget, selv om et og andet er blevet overset af de respektive Partier i det paagældende Udvalg. Derfor synes jeg, at det fra et dansk Statsinteressesynspunkt vilde være heldigt, om den højtærede Statsminister allerede her ved første Behandling vilde komme med klare Udtalelser med Hensyn til disse saa iøjnefaldende Tvivlspunkter.

Jeg vil med Hensyn til Punkt 5 i § 2 gerne paaberaabe mig, at jeg har en juridisk Autoritet fra Universitetet, nemlig Professor i Statsret Knud Berlin, med mig, idet denne i en Kronik i „Dagens Nyheder“ har gjort opmærksom paa netop dette Misforhold og de Muligheder for Tilsnelgelser til Fordel for socialdemokratiske Partiinteresser, som indeholdes i Punkt 5. Derfor synes jeg, at det var betimeligt, om den højtærede Statsminister klargjorde for os, hvorledes han ser paa disse Spørgsmaal.

Statsministeren (Stærning): Jeg takker Partiordførerne for det Tilsagn om velvillig